

10 maj Kyrkans tidning – Eftertanke

Det är alltid med bävan jag noterar att jag ska predika eller, som här, reflektera kring texterna på Kristi himmelfärds dag. För vad betyder det att Jesus lyftes upp i höjden och att ett moln tar honom ur lärjungarnas åsyn. Att han nu sitter på Guds högra sida. Himmelfärden, inte som en riktning bort ifrån utan som ett sätt att komma nära.

Inför Kristi himmelfärd kan vi inte annat än provtänka; för ingen av oss har tillgång till en plats från vilken vi kan överblicka både himmel och jord. Vår placering bestämmer vad vi ser. Och inte sällan behövs ett annat perspektiv, precis som i texten. Varför står ni och ser mot himlen? Den som tittar mot himlen missar vad som händer på jorden och den som ser vad som händer i världen, kanske missar att himlen omsluter jorden. Kristi himmelfärds dag binder allting samman och vittnar om att Jesus håller om och håller i. Våra ikoner berättar att Jesus är *pantokrator*, den som är upphöjd och härskar över allt. Men vad betyder det ...

... kanske Jesus, när han försvann ur lärjungarnas åsyn, i själva verket flyttade in i deras hjärtan. De hade delat liv och Jesus var för alltid en del av dem. De samtal som förts ansikte mot ansikte, vardag som helgdag, om stort och smått, kunde fortsätta inom var och en. En inre dialog, nära, vardaglig, uppmuntrande, uppfodrande och i tillit. När gränserna för tid och rum löstes upp kunde de bli ett; himmelriket inom. Ett ständigt pågående samtal med den levande Guden som bor i våra hjärtan.

... kanske Jesus, när han försvann ur lärjungarnas åsyn, i själva verket flyttade in i de minsta av systrar och bröder; Jesu genomgripande identifikation med barnen, främlingen, änkan, den fattige och föräldralöse. När gränserna för tid och rum löstes upp kunde de bli ett. Jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var hemlös och ni tog hand om mig. Vad ni har gjort mot dessa mina minsta, det har ni gjort mot mig.

Med orden *följ mig*, hade Jesus kallat sina lärjungar. Samma kallelse, och ändå kom deras liv och tjänst att se så olika ut. För de var alla unika och behövdes i sin olikhet i ett gemensamt uppdrag. Följ mig! Orden har fortsatt att mana lärjungar att söka sig inåt, mot djupen, och utåt, mot marginalen och världen. Någon drar sig undan och söker Gud i avskildhet och tystnad. En annan ger sig iväg och söker Gud i nästan. Dessa rörelser finns i våra liv Spiritualiteten, den

levda tron, kan i perioder vara mer aktiv. Och i perioder ha en, ska vi kalla det, mer mystik karaktär. De kan inte tänkas utan varandra. Den levande levda tron rymmer båda perspektiven. Vi tar världen med in i retreatens tystnad och vi tar närvaron, vår egen och Guds, med in i engagemanget för nästan.

Vad betyder det att Jesus lyftes upp i höjden och att ett moln tog honom ur lärjungarnas åsyn. Att han nu sitter på Guds högra sida. Inför Kristi himmelfärd kan vi inte annat än provtänka; för ingen av oss har tillgång till den plats från vilken vi kan överblicka allt. Det var ju den som gavs till Jesus sedan han uppstått från de döda och lyfts ur lärjungarnas åsyn.

När den vi håller av och älskar försvinner så aktiveras vår djupaste längtan. Och kanske är det först där och då vi har förmågan att på djupet förstå. Kristi himmelfärd, inte som en riktning bort, utan Guds eget sätt att komma nära.

/ Ann Aldén

Kyrkoherde i Jönköpings församling